Dosarul nr.1-324/2025
1-25051463-48-1-03072025

S E N T I N Ţ Ă
În numele legii

24 septembrie 2025 mun. Strășeni

Judecătoria Strășeni, sediul central
Instanţa de judecată avînd în componență:
Preşedintele şedinţei, judecător Iana Talmaci
Grefier Marina Strîmbanu
Cu participarea acuzatorului de stat Alexandra Vremea, Cezar Țaca
Inculpatei Sîrcu Evghenia
Apărătorul inculpatei, avocat Rodideal Andrei
Reprezentantul succesorului părții vătămate/părții civile Dorian Pîcălău
Succesorul părții vătămată/părții civile Ungureanu Natalia

a examinat în ședință de judecată publică, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Sîrcu Evghenia *****a. n. *****, IDNP *****, născută *****, domiciliată *****, moldoveancă, deține cetățenia Republicii Moldova, studii medii incomplete, căsătorită, 5 copii minori la întreținere, neangajată oficial în câmpul muncii, nesupusă militar, fără grad de dizabilitate, anterior nejudecată.

învinuită de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin.(1) Cod penal
Procedura de citare legal executată.
Termenul examinării cauzei: 04 iulie 2025 - 24 septembrie 2025,

A C O N S T A T A T :

Inculpata Sîrcu Evghenia *****se învinuiește în aceea că la data de 13.04.2025 în jurul orei 13:00, aflându-se pe teritoriul “Gunoiștii” adiacent traseului spre satul Scoreni din mun. Strășeni, ca urmare a unui conflict iscat pe fon de gelozie între ultima și Ungureanu Viorica, cu intenție directă, urmărind scopul lipsirii de viață a lui Ungureanu Viorica, i-a aplicat ultimei o lovitură înțepată cu cuțitul în regiunea abdomenului, în rezultatul căreia Ungureanu Viorica a decedat pe loc.

În rezultatul loviturii aplicate de Ungureanu Viorica, lui Sîrcu Evghenia conform raportului de expertiză medico-legală nr. *****din 23.05.2025 i-au fost cauzate vătămări corporale sub formă de plagă înțepat-tăiată oarbă a peretelui anterior stâng a abdomenului,

penetrantă în cavitatea peritoneală cu revărsate sanguine în țesuturile moi adiacente, lezarea mezenteriului, lezarea segmentului abdominal a aortei, revărsate sanguine în țesuturile moi hilul renal, plăgi tăiate în regiunea trunchiului leziuni care a fost produse intravital, cu cca. 0-30 minute până la instalarea decesului, cu un obiect înțepător tăietor, se află în legătură cauzală directă cu survenirea decesului şi în comun se califică ca vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății, vătămări corporale care au dus la decesul acesteia.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Sîrcu Evghenia *****, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 145 alin. (1) Cod penal - ”Omorul intenționat” cu semnele de calificare: omorul unei persoane.

În cadrul ședinței preliminare inculpata Sîrcu Evghenia *****a înaintat instanței cerere privind examinarea cauzei în procedură simplificată, în conformitate cu prevederile art. 364[1] Codul de procedură penală, invocând că recunoaște în totalitate fapta incriminată în rechizitoriu, recunoaște probele administrate la faza de urmărire penală și nu solicită administrarea de noi probe.

Apărătorul Rodideal Andrei acționând în interesele inculpatei Sîrcu Evghenia, a susținut cererea privind examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală și a fost de acord cu judecarea cauzei conform acestei proceduri.

Acuzatorul de stat Vremea Alexandra nu a obiectat împotriva admiterii cererii și examinării cauzei în respectiva procedură, indicând că este un drept al inculpatei, precum și un beneficiu al acesteia la o pedeapsă cu diminuarea limitelor stabilite de norma de incriminare.

Conform prevederilor art. 364[1] alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art.1[1] judecarea cauzelor penale privind infracțiunile pentru care legea prevede pedeapsa cu detențiune pe viață nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. La fel, instanța nu a constatat excepții legale cu privire la categoria infracțiunilor la examinarea căror poate fi aplicată instituția procedurii respective.

Instanța de judecată reține că semnătura autentică a inculpatei, aplicată pe cererea întocmită personal de aceasta, reprezintă o manifestare de voință clară, conștientă și neechivocă, aptă să producă efecte juridice, motiv pentru care, prin încheierea pronunțată la aceeași dată, a admis cererea privind judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale.

Totodată, examinând în ansamblu materialele cauzei, instanța a constatat că situația de fapt reținută este pe deplin dovedită, iar datele referitoare la personalitatea inculpatei sunt suficiente pentru a permite individualizarea justă și echitabilă a pedepsei. De asemenea, nu s-au identificat vicii esențiale de procedură sau temeiuri de nulitate absolută a actelor ori probelor administrate care să împiedice soluționarea cauzei în fond.

Fiind audiată în cadrul ședinței de judecată, în condițiile audierii martorului, ***inculpata Sîrcu Evghenia*** a comunicat că pe partea vătămată până la incident nu a cunoscut-o. Ea este căsătorită cu Sîrcu Ion de 7 ani, are 2 copii din prima căsătorie și 3 copii comuni cu Sîrcu Ion, la moment este însărcinată cu al 6 copil. Cu el relațiile erau

normale. Data nu o ține minte, crede că era 13.04.2025, era dimineața, în acea noapte soțul nu a dormit acasă, de sâmbătă seara nu a venit acasă, l-a sunat și a întrebat unde este, la care el i-a comunicat că e la lucru, intenționat nu a venit acasă pentru că era supărat pe ea. Ziua a decis să se ducă la el la serviciu cu *****, fiica de 12 ani, s-au dus pe teritoriu la gunoiște unde lucra pe atunci, era angajat oficial la gunoiștea orașului Strășeni. Când a ajuns acolo, în încăperea unde stau lucrătorii era ușa încuiată pe din afară cu un cârlig, afară era Fiodor care era în stare de ebrietate, l-a întrebat unde e Ion, i-a zis că acuș va veni, ea a vrut să i-a cârligul de la ușă pentru a o deschide dar el nu i-a dat voie, în mână avea un băț cu care a lovit în ușă, din încăpere o voce de femeie a zis ,, Ion deschide ușa,, după aceasta a lovit mai tare în ușă, la care Ion a întrebat pentru ce a venit. O numea cu cuvinte necenzurate. Ion a deschis ușa, era dezbrăcat partea de sus, doar în pantaloni era. În interior a văzut o femeie în fotoliu care era într-un maiou subțire și o pereche de leggins. Ea se certa cu Ion, în acest timp ea a atins-o pe umăr și i-a zis că nu are nimic cu Ion, ea a venit la Fiodor. Ion i-a zis ei să fugă afară, ea a ieșit și a fugit. Inculpata s-a dus din urma ei, la Ungureanu Viorica de la un picior curgea sânge, s-a oprit și s-a aplecat, ea a luat un cuțit care era într-un perete de la ușă și a lovit-o undeva în burtă, nu ține minte unde anume, a lovit-o cu mâna dreaptă. După lovitură ea a căzut imediat, ea a lovit-o o singură dată, a venit Ion și plângea lângă ea. Ea a strigat să-i dea un telefon pentru a suna la ambulanță și poliție. Fiica ei de 12 ani era prezentă, Fiodor la fel era prezent. Era la o distanță de casă de vreo 10 metri. Ea a sunat la poliție și la ambulanță.

La întrebările apărătorului a comunicat că îi pare rău de cele comise.

La întrebările acuzatorului de stat a comunicat că atunci când ea a ieșit afară în primul rând s-a uitat să ia bățul dar nu era, când s-a ridicat a văzut cuțitul și l-a luat. Bățul nu l-a găsit. Cuțitul l-a aruncat în gunoi, când a venit poliția a zis să-l caute, l-a căutat și l-a găsit. După ce a înfipt cuțitul în ea l-a scos înapoi. Cu soțul sunt în căsătoriei, el nu este decăzut din drepturi părintești. Primii copii care nu sunt a lui Ion, sunt ***** de 13 ani și *****de 11 ani, ei nu au familia lui Ion, tatăl lor biologic nu plătește alimente, el este din Bucovăț, foarte rar vine la copii.

La întrebările reprezentantului succesorului părții vătămate Din câte ține minte, așa era îmbrăcată victima dar nu își aduce aminte bine. Nu poate să răspundă din ce cauză a scos cuțitul din perete. Victima era aproape de gunoi când s-a aplecat la picior, nu știe câți pași. Cuțitul era în perete de la ușă, ea era departe deja când s-a aplecat, ea a alergat după ea. A ținut minte tot ce s-a petrecut până la venirea poliției.

La întrebările succesorului părții vătămate a comunicat că ea nu s-a atins de părul ei. Ea a împuns-o cu cuțitul în burtă, alt ceva nu a făcut, nu a tras-o de păr, nu a tăiat-o la mână, nu i-a făcut nimic altceva(f. d. 32)

Analizând declarațiile inculpatei *Sîrcu Evghenia* *****depuse în ședința de judecată, în raport cu cele depuse în cursul urmăririi penale, instanța le reține ca fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei, considerându-le veridice și convingătoare.

Vina inculpatei Sîrcu Evghenia *****în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, se confirmă și prin următoarele mijloace de probă examinate în ședința de judecată, administrate în cadrul urmării penale:

- Prin *declarațiile succesorului părții vătămate Ungureanu Natalia*, care este sora cet. Ungureanu Viorica și a declarat că la părinți au fost 3 copii. Viorica Ungureanu era

mezina. La moment solicită să fie ea recunoscută ca succesor al părții vătămate decedate deoarece este pe teritoriul R. Moldova. Soțul lui Viorica nu poate să-i reprezinte interesele deoarece era inițiată procedura de divorț. Cu atît mai mult că ei aveau dosar penal. Respectiv ca să fie obiectiv soluționate circumstanțele cazului a solicitat să fie ea recunoscută ca reprezentant al lui Ungureanu Viorica. Viorica avea 6 copii. Doi copii sunt de la primul soț, iar patru copii, care sunt minori sunt cu Petru Răscoală cu care era în căsătorie. Pe data de 10.04.2025 a văzut-o și vorbit ultima dată cu Viorica. S-au întîlnit la mama lor în s. Căpriana, r. Strășeni. Ea venise la mama deoarece noaptea venea și dormea la mama. Ea era în conflict cu soțul ei și de dormit venea acasă la mama și dormea. Pe la sfîrșitul lunii februarie, anul 2025, posibil 26-27 februarie, când a discutat cu Viorica, aceasta i-a arătat pe Facebook poza lui Ion, zicând că este un băiat care i-a promis că o va ajuta cu copiii și-i va întreține copiii ca viitor soț. Nu i-a spus mai multe detalii. Nu i-a spus că este căsătorit sau nu. Peste cîteva zile i-a scris lui acel Ion un mesaj cu conținutul ca să nu-i facă probleme lui Viorica și să nu–i facă nimic rău. Ion nu i-a răspuns la mesaj. Cine este acest Ion nu cunoaște, adică ce reprezintă, de unde este are sau nu familie, cine este soția lui. Nu s-a interesat. Cu sora Viorica nu a mai discutat pe tema lui. Nici cu nimeni nu a discutat pe această temă(f. d. 27-28)

Declarațiile martorului Sîrcu Ion, care fiind audiat în cadrul urmăririi penale a declarat că la data de 13.04.2025, era pe teritoriul Gunoiștii din mun. Strășeni. Se odihnea cu Viorica cu care erau amanți. Mai era prezent și Fedea Malai. Nu are loc permanent de trai și cînd doarme la el, cînd la fratele lui. Au petrecut timpul de sîmbătă seara. El nu o chema pe Viorica. Ea venea singură. El nu se dădea în lături. Pe la amiază a venit soția sa la gunoiște și a început a bate în geam și ușă. Fedea a deschis ușa inițial, dar apoi când soția a stricat geamul, a ieșit și el. Soția striga. Era foarte nervoasă. El era în căsuța de la gunoiște împreună cu Viorica. Ea i-a văzut pe ei împreună. A încercat să-i lovească, dar Viorica a ieșit din căsuță și a mers mai repede spre gunoiște deoarece poarta era încuiată. Evghenia a ieșit din urma ei, a smuls un cuțit care-l ținea între cotileții căsuței la colț, a mers după Viorica și a înfipt-o cu cuțitul în abdomen. După ce a căzut jos la pământ. A fost apoi chemată ambulanța și a constatat decesul lui Viorica. Acel cuțit era vechi. Îl ținea de lucru în peretele de la căsuță. Este cu mînerul din lemn și lama din fier ruginită în unele locuri. Era ascuțit deoarece mai rodea cabluri uneori(f. d. 39-40)

Prin declarațiile martorului Malai Feodor care a relatat că locuiește împreună cu familia. Lucrează cu ziua prin cîmpuri. Nu își aduce aminte luna, însă era duminică, el a înoptat într-o căsuţă care se afla mai la vale de teritoriul gunoiştei. La gunoişte activa vecinul său, Sîrcu Ion, cu o seară înainte s-a dus la el la serviciu şi a servit cu el cîte un pahar de vin, în timp cît serveau vin a venit la Ion o doamnă necunoscută, a servit şi cu ea cîteva pahare de vin, tot atunci în timpul discuţiilor doamna i-a comunicat că este locuitoare din s. Căpriana, după care s-au dus la culcare, fiind noapte afară el s-a dus în alt vagon improvizat. Dimineața s-a trezit şi s-a dus spre vagonul unde dormea Ion, acolo era şi doamna necunoscută, care veniseră seară. Nu ar putea spune ce oră era. Era ziua. A mai servit cîte un pahar de vin şi el a ieşit afară să se ducă la baie. Ieşind afară din vagon, a văzut-o pe Jănea soţia lui Ion şi fiica sa, pe teritoriul gunoiştei, ea venind spre vagon, langă uşă, Jănea a început a-l striga pe Ion, luînd de lîngă uşă un harag din lemn şi a stricat un geam. Imediat a ieşit din vagon Ion, după care şi doamna necunoscută ieşise, fugind în partea stîngă a vagonului, în acel moment Jănea s-a inervat împingîndu-l și a început a

fugi din urma ei, avînd în mînă cuțitul pe care l-a luat din peretele vagonului. El atunci s-a speriat și a fugit în pădure. La scurt timp s-a întors înapoi pe teritoriul gunoiștii văzînd că doamna necunoscută stătea la sol decedată, iar Jănea stătea la o parte. Menţionează că nu o cunoaște pe doamna care a ieşit din vagonul lui Ion. Adaugă că, Jănea striga ceva în adresa lui Ion însă nu-și aduce aminte ce. El era în stare de ebrietate şi a relatat ceea ce își amintește, nu are careva pretenzii faţă de Jănea. Tot conflictul a durat în timp scurt. Asta este tot ce poate comunica pe cazul dat. (f. d. 42-43)

Proces-verbal de cercetare la fața locului cu planșă fotografică, acțiune procesuală efectuată la 13.04.2025 în cadrul căreia a fost cercetată teritoriul "Gunoiștii" situat adiacent traseului spre satul Scoreni din mun. Strășeni, unde a fost comis omorul de către Sîrcu Evghenia. (f. d. 7-17)

Raportul de expertiză judiciară nr. *****din 22.05.2025 prin care se stabilește că decesul cet. Ungureanu Viorica, anul naşterii *****a survenit, cu până la 24 ore de la momentul examinării medico-legale, în rezultatul hemoragiei interne cauzate de plaga înțepat-tăiată oarbă a peretelui anterior stâng a abdomenului, penetrantă în cavitatea peritoneală cu revărsate sanguine în țesuturile moi adiacente, lezarea mezenteriului, lezarea segmentului abdominal a aortei, revărsate sanguine în țesuturile moi hilul renal drept, ce se confirmă prin modificările patologice respective depistate la examinarea medico-legală a cadavrului şi adeverite prin examenul histologic.

La examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat următoarele leziuni corporale: Plagă înțepat-tăiată oarbă a peretelui anterior stâng a abdomenului, penetrantă în cavitatea peritoneală cu revărsate sanguine în țesuturile moi adiacente, lezarea mezenteriului, lezarea segmentului abdominal a aortei, revărsate sanguine în țesuturile moi hilul renal, plăgi tăiate în regiunea trunchiului leziuni care a fost produse intravital, cu cca. 0-30 minute până la instalarea decesului, cu un obiect înțepător tăietor, se află în legătură cauzală directă cu survenirea decesului şi în comun se califică ca vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.

Echimoze şi excoriații în regiunea capului şi membrelor - leziuni corporale au fost produse intravital, în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect(e) contondent(e) dur, sau la lovirea de un asemenea obiect(e), după caracterul morfologic cu până la 24 ore până la deces, nu au legătură cu survenirea decesului, duc la o dereglare a sănătății de până la 6 zile şi conform acestui criteriu se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății.

Echimoză vişiniu-gălbuie din regiunea genunchiului stâng leziune corporală ce a fost produsă intravital, în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, sau la lovirea de un asemenea obiect, după caracterul morfologic cu cca. 3-4 zile până la deces, nu au legătură cu survenirea decesului, duce la o dereglare a sănătății de până la 6 zile şi conform acestui criteriu se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății.

În proba de sânge prelevată de la cadavrul cet. Ungureanu Viorica, alcool etilic s-a depistat în cantitate 3,04 g/l, ceea ce la persoanele vii corespunde unei stări de intoxicație alcoolică gravă. (f. d. 48-52)

*Raportul de expertiză judiciară nr. *****din data de 21.05.2025* prin care se stabilește faptul că proba de sânge prelevată de la cadavrul Ungureanu Viorica este de grupa sangvină Abeta. În petele de sânge uman, depistat pe lama cuțitului ridicat la data

de 13.04.2025 de la suspecta Sîrcu Evghenia, s-a constatat antigenul A, ce corespunde grupei sangvine Abeta. Aşadar, în cazul dat, proveniența sângelui depistat de la Ungureanu Viorica, nu se exclude. În spălăturile din petele de pe mânerul cuțitului a fost depistat sânge, însă apartenenţa de specie nu a fost posibil de stabilit.(f. d. 59-61)

Raportul de expertiză judiciară nr. *****din 06.06.2025 stabilește faptul că studiind materialele dosarului penal, documentația medicală prezentată, cele relatate de către persoana expertizată, constată că cet. Sîrcu Evghenia *****nu suferă de maladie psihică cronică, prezintă diagnosticul: F07.0 Tulburare organică de personalitate", fapt confirmat prin datele anamnestice despre suportarea multiplelor traumatisme cranio-cerebrale comoționale pe parcursul vieții, devieri psihocomportamentale, apariția ulterioară a cerebrasteniei şi a modificărilor de personalitate, instabilitate emoțională şi lipsa controlului impulsurilor, comportament emoțional alterat, schimbare rapidă a bunei dispoziții spre iritabilitate sau scurte explozii de mânie şi agresiune.(f. d. 69-72)

De asemenea, acest fapt se confirmă şi de fişa de lucru a expertului psihiatru medico-legal, datele examenului psihiatric clinic curent, care evidențiază la cet. Sîrcu Evghenia *****iritabilitate, tensionare emoțională cu dezvoltarea uşoară a reacțiilor emoțional-afective, fenomene cerebrastenice (cefalee, vertij), deficienţa autocontrolului afectiv, raționamente superficiale, insuficient argumentate, gândire circumstanţială, cu detalizări. Însă particularitățile sechelare de tip organic şi modificări de personalitate de tip psihopatiform depistate la ea, nu sunt atât de profunde şi nu echivalează cu noţiunea de alienație mentală, nu-i aboleşte discernământul şi care conform literaturii de specialitate se încadrează în diagnosticul: F07.0 Tulburare organică de personalitate".

În urma examinărilor psihiatrice medico-legale, in conformitate cu circumstanţele cazului şi întrebările înaintate spre soluționare ajunge la următoarele concluzii: După evenimentele desfăşurate, cât şi în prezent, cet. Sircu Evghenia *****nu suferă de maladie psihică cronică, prezintă diagnosticul: F07.0 Tulburare organică de personalitate", manifestată prin deficienţa autocontrolului afectiv, irascibilitate, impulsivitate, instabilitatea emoțional-volitivă, gândire circumstanţială, cu detalizări, raționamente superficiale, insuficient argumentate. Însă particularitățile sechelare de tip organic şi modificări de personalitate de tip psihopatiform depistate la ea, nu sunt atât de profunde şi nu echivalează cu noţiunea de alienație mentală, nu-i aboleşte discernământul. Actualmente, conform stării psihice, sus-numita are capacitatea de a-şi dea seama de acţiunile sale şi le poate dirija, deci este aptă de a acţiona cu discernământ.

În momentul comiterii infracțiunii ce i se impută, cet. Sîrcu Evghenia *****de maladie psihică cronică nu suferea, tulburări psihice de intensitate psihotică nu manifesta, prezenta diagnosticul: F07.0 Tulburare organică de personalitate", conform stării psihice avea capacitatea de prevedere şi deliberare deplină a acţiunilor sale, deci a acţionat cu discernământ. În caz dacă va fi dovedită vinovată de către instanţa de judecată, experții judiciari psihiatri, pledează ca numita să fie recunoscută Responsabilă de fapta ce i se impută.

Conform stării psihice, cet. Sîrcu Evghenia *****la momentul săvârşirii infracţiunii incriminate, nu s-a aflat în state de afect patologic.

Mijloace materiale de probă: Înregistrarea video de la fața locului pe suport CD din 13.04.2025 de pe teritoriul gunoiștii din mun. Strășeni.(f. d. 20), tichetul Drager pe numele Sîrcu Ion (f. d. 37), tichetul Drager pe numele Sîrcu Evghenia (f. d. 80)

Corpul delict: Un cuțit care prin ordonanța din 20.06.2025 a fost ridicat de OUP al SUP Strășeni și transmis spre păstrare în camera de păstrare a corpurilor delicte din cadrul Inspectoratului de Poliție Strășeni. (f. d. 64)

În conformitate cu art. 101 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzîndu-se de lege.

Examinând în mod integral și coroborat declarațiile inculpatei cu ansamblul probelor administrate în faza de urmărire penală – inclusiv procesul-verbal de cercetare la fața locului, raportul de expertiză medico-legală, declarațiile martorilor audiați și alte mijloace de probă pertinente și concludente – instanța reține, cu certitudinea impusă de standardul „dincolo de orice dubiu rezonabil", că inculpata **Sîrcu Evghenia *******a săvârșit fapta descrisă în actul de sesizare al instanței, în modalitatea faptică reținută de organul de urmărire penală. Declarațiile acesteia, făcute în condițiile prevăzute de art. 364[1] CPP, sunt consecvente, lipsite de contradicții esențiale și se coroborează cu celelalte probe din dosar, ceea ce conferă ansamblului probator un grad sporit de credibilitate și verosimilitate.

În aceste circumstanțe, instanța conchide că situația de fapt este pe deplin lămurită, iar vinovăția inculpatei este dovedită cu certitudine, ceea ce permite trecerea la etapa de individualizare judicioasă a pedepsei, în conformitate cu principiile proporționalității și echității consacrate de art. 7 și art. 61 Cod penal, fără a se constata existența vreunor vicii de procedură ori cauze de nulitate absolută care să atragă excluderea probelor sau să împiedice pronunțarea unei hotărâri pe fond.

*Astfel, prin acțiunile sale intenționate Sîrcu Evghenia *****, a săvârşit infracțiunea prevăzută de art. 145 alin. (1) Cod penal - "Omorul intenționat" cu semnele de calificare: omorul unei persoane.*

Potrivit art. 51 din Codul penal: „Temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale".

Fiind stabilit temeiul real al răspunderii juridice, instanța are obligația de a examina întrunirea în fapta reținută în sarcina inculpatului a elementelor componenței de infracțiune.

În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Cod penal, că se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

În temeiul dispozițiilor art. 113 Cod penal, instanța subliniază că calificarea juridică a infracțiunii reprezintă procesul de stabilire a corespunderii exacte între elementele constitutive ale faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței de infracțiune prevăzute de norma de incriminare aplicabilă. Această activitate implică o analiză riguroasă a laturii obiective și subiective a faptei, a circumstanțelor concrete în care aceasta a fost comisă, precum și a raportului de cauzalitate dintre acțiunile inculpatului și urmările socialmente periculoase produse.

Instanța reiterează că actul de calificare are caracter obligatoriu și oficial, fiind

realizat de către organele de urmărire penală, procuror și, în mod definitiv, de către instanța de judecată, la fiecare etapă a procesului penal. Prin urmare, învestită cu soluționarea cauzei, instanța este ținută să verifice dacă fapta dedusă judecății întrunește toate trăsăturile constitutive ale infracțiunii prevăzute de lege, pentru a putea pronunța o hotărâre legală și întemeiată.

În speță, examinând materialele cauzei și raportând situația de fapt la dispozițiile art. 145 alin. (1) Cod penal, instanța constată că semnele obiective și subiective ale faptei săvârșite de inculpata **Sîrcu Evghenia** *****corespund integral componenței infracțiunii de omor intenționat, ceea ce justifică menținerea acestei calificări juridice.

La etapa de încadrare juridică a faptelor, instanța are obligația de a verifica, în mod exhaustiv, dacă acțiunile imputate inculpatei **Sîrcu Evghenia** *****întrunesc cumulativ toate elementele constitutive ale infracțiunii reținute în actul de sesizare, respectiv **omorul intenționat al unei persoane**, prevăzut de art. 145 alin. (1) Cod penal. În acest sens, instanța procedează la o analiză detaliată a laturii obiective – elementul material al faptei, urmarea imediată și raportul de cauzalitate – precum și a laturii subiective – forma de vinovăție, mobilul și scopul acțiunii, pentru a stabili concordanța exactă între situația de fapt și norma de incriminare aplicabilă.

Instanța reține că **obiectul juridic nemijlocit** al infracțiunii îl constituie relațiile sociale fundamentale care asigură ocrotirea vieții persoanei, drept suprem consacrat de art. 24 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova și de instrumentele internaționale privind drepturile omului, inclusiv art. 2 CEDO. Orice atentat contra vieții unei persoane aduce atingere gravă acestor relații sociale, motiv pentru care legiuitorul a prevăzut sancționarea severă a unei asemenea fapte, calificând-o drept cea mai gravă formă de infracțiune contra persoanei.

În lumina probatoriului administrat, instanța constată că fapta comisă de inculpată întrunește toate trăsăturile caracteristice ale infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, ceea ce justifică menținerea încadrării juridice astfel cum a fost stabilită de organul de urmărire penală și confirmată prin rechizitoriu.

rin urmare, **obiectul juridic special** al infracțiunii de omor îl constituie valoarea socială fundamentală a vieții omenești, înțeleasă ca drept inalienabil și absolut al fiecărei persoane la existență biologică, drept garantat de art. 24 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova și de art. 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Această valoare socială se bucură de cea mai înaltă protecție juridico-penală, iar orice atingere adusă acesteia reprezintă cea mai gravă formă de încălcare a ordinii de drept.

Raportând aceste considerente la prezenta cauză, instanța reține că **obiectul material al infracțiunii** îl reprezintă corpul victimei, respectiv persoana lui **Ungureanu Viorica**, asupra căreia s-au exercitat acțiunile violente ale inculpatei. Viața acesteia a constituit relația socială ocrotită prin norma de incriminare, iar suprimarea acesteia, prin aplicarea unei lovituri înțepate în regiunea vitală a corpului, a generat urmarea socialmente periculoasă – decesul victimei – element indispensabil al laturii obiective a infracțiunii prevăzute la art. 145 alin. (1) Cod penal.

Astfel, se confirmă că fapta dedusă judecății aduce atingere directă relațiilor sociale privitoare la ocrotirea vieții, justificând încadrarea juridică reținută în actul de sesizare al instanței și aplicarea celor mai severe instrumente de răspundere penală prevăzute de lege.

Latura obiectivă a infracțiunii de omor se concretizează în suprimarea vieții unei persoane prin orice acțiune sau inacțiune ilicită care are ca rezultat decesul acesteia. Această componentă presupune existența unui element material – respectiv activitatea de natură să producă moartea –, a unei urmări imediate – decesul victimei – precum și a raportului de cauzalitate între acțiunea sau inacțiunea făptuitorului și rezultatul letal.

Raportând aceste considerente la speța dedusă judecății, instanța reține că în cauză elementul material al infracțiunii este reprezentat de acțiunea inculpatei Sîrcu Evghenia *****de a aplica, cu intenție directă, o lovitură înțepată cu un cuțit în regiunea vitală a abdomenului victimei Ungureanu Viorica, fapt ce a generat o plagă penetrantă cu leziuni grave ale organelor interne și hemoragie masivă, soldată cu decesul victimei pe loc. Această succesiune cauzală este dovedită prin raportul de expertiză medico-legală, care stabilește în mod cert legătura directă dintre acțiunea violentă și urmarea survenită.

În plus, se reține că **omorul simplu**, prevăzut de art. 145 alin. (1) Cod penal, poate fi săvârșit dintr-o gamă variată de motive – gelozie, răzbunare, resentimente, conflicte personale sau alte imbolduri josnice – iar în prezenta cauză, mobilul identificat al acțiunii îl constituie conflictul iscat pe fondul geloziei dintre inculpată și victimă, ceea ce nu constituie nici circumstanță agravantă, nici atenuantă în sensul legii, dar explică resortul subiectiv al comiterii faptei.

În aceste circumstanțe, instanța conchide că latura obiectivă a infracțiunii este pe deplin realizată, toate elementele sale fiind întrunite, ceea ce confirmă corectitudinea încadrării juridice reținute în actul de sesizare al instanței.

În ceea ce privește **latura subiectivă** a infracțiunii, instanța constată că fapta a fost săvârșită cu **intenție directă**, conform definiției prevăzute de art. 18 alin. (2) Cod penal, inculpata având reprezentarea clară a rezultatului socialmente periculos și urmărind producerea acestuia. Aceasta rezultă atât din circumstanțele concrete ale cauzei – alegerea unui obiect înțepător-tăietor (cuțitul), orientarea loviturii către o zonă vitală a corpului (abdomenul) și forța aplicării acesteia – cât și din comportamentul ulterior al inculpatei, care nu a întreprins acțiuni de prevenire a decesului victimei.

Instanța apreciază că mobilul faptei, respectiv conflictul generat pe fondul geloziei, nu înlătură caracterul intenționat al acțiunii, ci dimpotrivă, confirmă existența unui **scop precis** de a suprima viața victimei în contextul unui conflict personal. Astfel, se reține că inculpata a acționat în deplină cunoștință de cauză, previzionând inevitabilitatea rezultatului letal și acceptând producerea acestuia, ceea ce califică vinovăția în forma intenției directe.

Prin urmare, instanța conchide că latura subiectivă este pe deplin întrunită, existând concordanță între elementele intenției directe, mobilul faptei și rezultatul produs, ceea ce justifică menținerea încadrării juridice în temeiul art. 145 alin. (1) Cod penal.

Instanța constată că inculpata Sîrcu Evghenia *****întrunește în persoana sa toate trăsăturile cerute de lege pentru a fi considerată **subiect al infracțiunii** de omor, în sensul art. 21 Cod penal. Astfel, aceasta a împlinit vârsta răspunderii penale – peste 14 ani – fiind deci imputabilă penal, și, potrivit Raportului de expertiză judiciară nr. *****din 06.06.2025, starea psihică a acesteia la momentul comiterii faptei era corespunzătoare, având capacitatea de a-și da seama de caracterul faptei săvârșite și de a-și dirija conduita în mod conștient.

Expertiza psihiatrică judiciară a stabilit că inculpata nu prezintă tulburări psihice

care să excludă responsabilitatea penală, nu se afla în stare de iresponsabilitate sau de tulburare psihică temporară și acționa cu discernământ deplin. Aceste constatări conferă instanței temeiul de a reține că inculpata este subiect imputabil, apt să răspundă penal pentru fapta săvârșită și să suporte consecințele juridice ale acesteia, conform principiului răspunderii personale consacrat de art. 7 Cod penal.

În concluzie, audiind participanții la proces, cercetând probele prezentate din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, reieșind din limitele învinuirii înaintate, instanța de judecată, apreciază că vinovăția inculpatei Sîrcu Evghenia *****în ședință de judecată s-a confirmat *dincolo de orice dubiu rezonabil,* iar acesta urmează a fi recunoscută vinovată și trasă la răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) din Codul Penal *"Omorul intenționat" cu semnele de calificare: omorul unei persoane.*

Acuzatorul de stat Vremea Alexandra în cadrul dezbaterilor judiciare a solicitat de a fi recunoscută vinovată Sîrcu Evghenia *****de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) și a-i stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei, cu menținerea măsurii preventive. Încasarea din contul inculpatei în beneficiul bugetului de stat suma de 8904 lei, cu titlul de cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare. Corpurile delicte, de nimicit după intrarea sentinței în vigoare.

Avocatul Andrei Rodideal a solicitat instanței, cu aplicarea prevederilor art. 364^1 CPPRM, art. 79 CPRM, să fie aplicată o pedeapsă mai blândă decât cea prevăzută de lege și prin prisma art. 96 a solicitat amânarea pedepsei din motiv că dumneaei este însărcinată și are 5 copii minori la întreținere. Ce ține de acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate, consideră suma dată prea exagerată pentru situația familiară și financiară a acesteia. Dumneaei a comunicat că dorește pe viitor să ajute această familie dar la moment acea sumă indicată în acțiunea civilă nu o poate achita.

Reprezentantul succesorului părții vătămate/părții civile, avocatul Dorian Pîcălău a indicat că nu este de acord cu pedeapsa solicitată de procuror, în ce privește gravitatea pedepsei. Consideră că este o pedeapsă inechitabilă în acest sens, reieșind din durerea, suferințele și pagubele care au fost create pentru copiii victimei și pentru celelalte persoane care o reprezintă în procesul dat. Ar fi bine cel puțin până la 14 ani de pușcărie, chiar și din punct de vedere uman, și totuși fără o amânare a pedepsei în acest sens. Totodată, în legătură cu acțiunea civilă care a fost înaintată, atrage atenția la circumstanța reieșind din faptul că aici este vorba despre moartea unui om și despre faptul că rămân cinci copii fără mamă, fără susținerea lor, fără dragoste, întreținere și iubire lor, avem deja nu numai un om distrus de viață, avem cinci oameni distruși de viață.

Succesorul părții vătămate/părții civile Ungureanu Natalia a susținut cele comunicate de reprezentantul său.

Inculpata Sîrcu Evghenia în cadrul ultimului cuvînt și-a cerut scuze, se căiește de cele comise, nu știe ce s-a întâmplat cu ea atunci.

Astfel, instanța reține prevederile art. 61 alin. (1) din Codul penal potrivit căruia pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că, pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La determinarea categoriei și cuantumului pedepsei, instanța, în conformitate cu principiile consacrate de art. 7 și art. 75 Cod penal, este datoare să țină seama de gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, determinat de natura valorii sociale lezate – viața unei persoane – precum și de modul concret de comitere a faptei și de urmarea ireparabilă produsă, respectiv decesul victimei. De asemenea, instanța va avea în vedere mobilul faptei – conflictul iscat pe fondul geloziei – și circumstanțele concrete în care aceasta a fost comisă, apreciind dacă acestea pot fi reținute ca elemente care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Instanța va analiza, totodată, datele ce caracterizează persoana inculpatei, inclusiv lipsa antecedentelor penale, comportamentul procesual manifestat prin recunoașterea integrală a vinovăției și solicitarea de examinare a cauzei în procedură simplificată, ceea ce denotă o atitudine de cooperare cu organele judiciare și regret față de fapta comisă. Toate aceste elemente vor fi avute în vedere în vederea individualizării unei pedepse necesare și suficiente pentru realizarea scopurilor prevăzute de art. 65 Cod penal – restabilirea ordinii de drept, reeducarea și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În același timp, instanța va evalua și efectul pedepsei asupra inculpatei, respectiv posibilitatea reală de corectare și reintegrare socială, astfel încât sancțiunea aplicată să fie proporțională cu gravitatea faptei, dar și să răspundă exigențelor de echitate și umanism ale legii penale.

În cadrul procesului de individualizare a pedepsei, instanța are în vedere nu doar dispozițiile interne prevăzute de Codul penal, ci și exigențele internaționale referitoare la proporționalitatea sancțiunilor. În acest sens, se reține aplicabilitatea Regulii nr. 6 din Recomandarea nr. R (92) 16 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, adoptată la 19 octombrie 1992, potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie să fie proporționale cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”. Această regulă consacră principiul fundamental al proporționalității, impunând ca sancțiunea să fie nu doar un răspuns la fapta săvârșită, ci și o măsură echilibrată în raport cu persoana făptuitorului.

Prin raportare la circumstanțele speței, instanța constată incidența circumstanțelor atenuante prevăzute de art. 76 Cod penal, și anume lit. f) – recunoașterea vinovăției și contribuția activă a inculpatei la stabilirea adevărului, manifestată prin solicitarea de judecare a cauzei în procedură simplificată și acceptarea probatoriului administrat în faza de urmărire penală. Aceste împrejurări denotă o atitudine de cooperare cu organele judiciare și de regret față de fapta comisă, justificând o atenuare a răspunderii penale.

Pe de altă parte, instanța reține că în cauză nu au fost constatate circumstanțe agravante în sensul art. 77 Cod penal, care să impună majorarea pedepsei, și nici circumstanțe excepționale de natură să determine aplicarea unei pedepse sub limita generală prevăzută de lege sau alt tratament sancționator special.

În lumina acestor constatări, instanța va proceda la individualizarea unei pedepse proporționale cu gravitatea infracțiunii, având în vedere scopul de reeducare și prevenție generală, precum și principiile echității și umanismului sancțiunilor penale.

În ceea ce privește personalitatea inculpatei Sîrcu Evghenia *****, instanța constată că aceasta nu a fost anterior atrasă la răspundere penală, având un cazier judiciar lipsit de înscrieri, ceea ce denotă un comportament social anterior conform normelor de conviețuire. Potrivit caracteristicii de la locul de trai, inculpata se bucură de o reputație pozitivă în comunitate, nefiind cunoscută pentru fapte antisociale sau conduite violente.

Datele medicale prezentate relevă că inculpata nu este înregistrată la evidența medicului neurolog sau psihiatru, confirmând deplina sa capacitate de a răspunde penal. Instanța ia act, totodată, de situația familială deosebită – inculpata are cinci copii minori în întreținere și se află în stare de graviditate – împrejurări ce impun o evaluare atentă a consecințelor pedepsei cu închisoarea asupra mediului familial și asupra interesului superior al copiilor, consacrat de art. 14 alin. (3) Cod penal și art. 3 din Convenția ONU privind Drepturile Copilului.

Aceste date de caracterizare, deși nu pot conduce la înlăturarea răspunderii penale, constituie circumstanțe relevante de individualizare a pedepsei privative de libertate, impunând stabilirea unui termen de închisoare proporțional cu gravitatea infracțiunii, dar care să răspundă totodată cerințelor de umanism și echitate, asigurând posibilitatea reală de corectare și reintegrare socială a inculpatei după executarea pedepsei.

În speța dedusă judecății, instanța constată că fapta săvârșită de inculpata Sîrcu Evghenia *****întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal – *„Omorul intenționat”*, caracterizată prin semnul de calificare al suprimării vieții unei persoane. Potrivit normei de incriminare, această infracțiune se sancționează cu pedeapsa închisorii de la 10 la 15 ani, ceea ce reflectă gravitatea deosebită a faptei și necesitatea unei reacții penale ferme din partea statului pentru protejarea valorii fundamentale a vieții.

În această ordine de idei, instanța reține că infracțiunea prevăzută de art. 145 alin. (1) Cod penal, raportată la dispozițiile art. 16 alin. (5) Cod penal, se încadrează în categoria infracțiunilor deosebit de grave, fiind susceptibilă de o pedeapsă privativă de libertate cuprinsă între zece și cincisprezece ani. Această calificare are relevanță directă în procesul de individualizare judicioasă a sancțiunii, întrucât impune stabilirea unei pedepse proporționale cu gradul de pericol social sporit al faptei, dar totodată compatibile cu circumstanțele personale ale inculpatei și scopurile prevăzute de Codul penal – prevenirea generală și specială, corectarea și reeducarea acesteia.

Reieșind din circumstanțele cauzei, având în vedere lipsa circumstanțelor agravante și prezența circumstanțelor atenuante reținute supra, care atenuează răspunderea penală a inculpatei, de comportamentul preinfracțional și postinfracțional, instanța de judecată consideră oportun de a-i aplica lui Sîrcu Evghenia *****pedeapsa cu închisoare, care va asigura pe deplin corectarea și reeducarea inculpatei și realizarea scopului pedepsei penale ce ține de prevenirea comiterii altor infracțiuni atât de către inculpată, cât și de către alte persoane.

Conform art. 80^1 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe

baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Prin aplicarea dispozițiilor art. 80¹ alin. (1) Cod de procedură penală, instanța reține că inculpata beneficiază de reducerea limitelor speciale de pedeapsă prevăzute de norma de incriminare. În consecință, sancțiunea prevăzută de art. 145 alin. (1) Cod penal – închisoare de la 10 la 15 ani – se diminuează proporțional cu o pătrime, stabilindu-se astfel noi limite de individualizare a pedepsei privative de libertate: limita minimă se reduce la 7 ani și 6 luni închisoare, iar limita maximă la 11 ani și 3 luni închisoare.

Aceste noi limite reprezintă cadrul legal obligatoriu în care instanța va proceda la determinarea pedepsei concrete, asigurând respectarea principiilor proporționalității, legalității și echității sancțiunii penale, astfel cum sunt consacrate de art. 7, art. 75 și art. 80 Cod penal.

În ceea ce privește incidența art. 79 Cod penal, instanța constată că în prezenta cauză nu sunt întrunite circumstanțe excepționale care să permită aplicarea unei pedepse sub limita minimă specială sau a unei pedepse mai blânde de altă categorie. Deși inculpata a manifestat o atitudine cooperantă pe parcursul procesului penal, recunoscând integral fapta și solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, aceste elemente constituie circumstanțe atenuante obișnuite în sensul art. 76 lit. f) Cod penal, dar nu diminuează esențial gravitatea faptei și a consecințelor acesteia în sensul cerut de art. 79 alin. (1) CP.

În plus, având în vedere că infracțiunea prevăzută de art. 145 alin. (1) Cod penal se încadrează în categoria infracțiunilor deosebit de grave, instanța reamintește că aplicarea art. 79 alin. (3) este posibilă doar în situații cu adevărat excepționale, când gravitatea faptei este considerabil diminuată de ansamblul circumstanțelor cauzei, ceea ce nu se confirmă în speță, dat fiind caracterul ireversibil al rezultatului – suprimarea vieții unei persoane.

Referitor la art. 96 Cod penal, instanța reține că norma legală prevede posibilitatea amânării executării pedepsei pentru femei gravide sau persoane care au copii sub 8 ani doar în cazul în care pedeapsa aplicată nu depășește 5 ani de închisoare pentru infracțiuni grave sau deosebit de grave. În cauza de față, pedeapsa urmează a fi stabilită în limitele reduse ale sancțiunii art. 145 alin. (1) CP, dar cu toate acestea, chiar limita minimă aplicabilă după reducere (7 ani și 6 luni) depășește pragul legal de 5 ani, ceea ce face inaplicabilă instituția amânării executării pedepsei.

În consecință, instanța constată că nici dispozițiile art. 79 Cod penal (privind coborârea sub minimul special), nici cele ale art. 96 Cod penal (privind amânarea executării pedepsei) nu pot fi reținute în prezenta cauză, nefiind întrunite condițiile legale imperative pentru aplicarea acestora.

Reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal şi din cele nominalizate supra, precum şi din sancțiunea imperativă a normei penale, instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatei, dar şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către condamnată, este doar aplicarea unei pedepse sub formă închisoare, care este una echitabilă în raport cu persoana acesteia şi cu infracţiunea săvârşită în privinţa victimei, iar în acelaşi timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanţie şi o

asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Având în vedere considerentele expuse și conducându-se de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 7 și art. 75 Cod penal, instanța urmează să recunoască pe inculpata Sîrcu Evghenia *****vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal și, în temeiul legii, să-i aplice o pedeapsă principală sub forma închisorii pe un termen de 7 (șapte) ani și 6 (șase) luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis pentru femei, în conformitate cu dispozițiile art. 72 alin. (6) Cod penal, care statuează că femeile condamnate execută pedeapsa în penitenciare special destinate acestora.

În conformitate cu art. 395 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatei până când sentinţa va deveni definitivă.

Instanţa de judecată, raportându-se la prevederile art. 166 și 167 Cod de procedură penală, reţine că la data de 13 aprilie 2025, ora 13:25, inculpata Sîrcu Evghenia *****a fost reținută în condițiile legii, iar la data de 15 aprilie 2025 i-a fost adusă la cunoștință învinuirea formulată în temeiul art. 145 alin. (1) Cod penal, în prezența apărătorului ales Rodideal Andrei.

Prin încheierea judecătorului de instrucţie al Judecătoriei Străşeni (sediul central) din 15 aprilie 2025, în privinţa inculpatei a fost aplicată măsura preventivă a arestului la domiciliu pe un termen de 30 de zile, termen care urma să expire la 13 mai 2025, ora 13:25. Prin încheierea din 07 mai 2025, aceeași instanță a dispus prelungirea măsurii preventive a arestului la domiciliu pe un nou termen de 30 de zile, până la 12 iunie 2025, ora 13:25.

Ulterior, prin încheierea judecătorului de instrucţie din 06 iunie 2025, măsura a fost prelungită pe un nou termen de 30 de zile, până la 12 iulie 2025, ora 13:25, iar ulterior termenul a fost din nou prelungit până la 11 august 2025, ora 13:25.

La data de 07 august 2025, prin încheierea Judecătoriei Străşeni (sediul central), s-a dispus o nouă prelungire a arestului la domiciliu în privinţa inculpatei, pentru perioada cuprinsă între 11 august 2025, ora 13:25 şi 10 septembrie 2025, ora 13:25. În continuare, printr-o nouă încheiere a aceleiaşi instanţe, măsura preventivă a fost din nou prelungită până la 10 octombrie 2025, ora 13:25.

În consecință, instanța reține că, la momentul pronunțării prezentei hotărâri, inculpata Sîrcu Evghenia *****se află sub incidența măsurii preventive a arestului la domiciliu, legal dispusă și menținută prin încheierile succesive ale judecătorului de instrucție. Având în vedere gravitatea infracțiunii reținute în sarcina inculpatei, necesitatea asigurării executării hotărârii și lipsa unor temeiuri care să justifice revocarea sau înlocuirea acestei măsuri, completul de judecată apreciază oportună menținerea arestului la domiciliu până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe, în conformitate cu dispozițiile art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, pentru realizarea scopurilor prevăzute de art. 176 CPP și pentru garantarea bunei desfășurări a procesului penal până la executarea hotărârii.

Instanța reține că punerea în executare a sentinței intervine numai după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare, cu declanșarea procedurilor execuțional-penale potrivit legislației speciale, inclusiv normelor interne privind evidența și executarea

actelor penale. În acest sens, cadrul operațional de punere în executare este reglementat administrativ prin HG nr. 583/2006 (Statutul executării pedepsei de către condamnați), care prevede că penitenciarul primește dispoziția de punere în executare și procedează la executarea detenției în condițiile Codului de procedură penală și Codului de executare.

Pe de altă parte, calculul duratei efective a privării de libertate se face ținând cont de computarea perioadei de reținere/arest preventiv în pedeapsa aplicată. Codul penal consacră expres acest principiu la art. 88 – „Calcularea termenelor pedepsei și computarea arestului preventiv", prevăzând că perioada în care persoana s-a aflat reținută ori sub arest preventiv se deduce (se compută) în durata pedepsei cu închisoarea stabilite prin hotărârea definitivă. Această normă este relevantă direct în cauză, întrucât inculpata a fost reținută la 13.04.2025, ora 13:25 și ulterior s-a aflat sub măsura preventivă a arestului (la domiciliu), perioade ce urmează a fi recunoscute la calcul.

Jurisprudența constantă a Curții Supreme de Justiție clarifică suplimentar noțiunea de „începere a executării pedepsei": „prin începerea executării pedepsei se înțelege prima zi de reținere a persoanei în cazul pedepsei privative de libertate".

În interpretarea instanței, această teză stabilește reperul de creditare a timpului de privare de libertate (nu substituie condiția rămânerii definitive pentru declanșarea executării), ceea ce înseamnă că, deși executarea ca procedură începe după rămânerea definitivă a sentinței și emiterea actelor de executare, calculul pedepsei include (se deduce) intervalul de la prima zi de reținere și, după caz, arestul preventiv.

Prin aplicarea cumulativă a acestor reguli, instanța statuează următoarele pentru speță: - executarea pedepsei privative de libertate a inculpatei Sîrcu Evghenia *****se va porni de drept după rămânerea definitivă a sentinței și emiterea dispozițiilor de punere în executare conform reglementărilor execuțional-penale; - la calculul duratei efective a pedepsei se va compută perioada în care inculpata a fost reținută (începând cu 13.04.2025, ora 13:25) și, după caz, perioadele de arest preventiv legal aplicate în cauză, potrivit art. 88 CP și interpretării consacrate de CSJ. Această soluție asigură atât legalitatea punerii în executare, cât și respectarea principiului proporționalității și evitarea unei duble privări de libertate nejustificate.

Potrivit art. 385 alin.(1) pct.10) - 11) Cod de procedură penală, instanța de judecată soluționează dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă; precum și dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă.

Potrivit art. 387 pct.(1) Cod de procedură penală, odată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

Instanța constată că la etapa examinării cauzei penale în fond, succesorul părții vătămate Ungureanu Natalia fiind reprezentată de avocatul Dorian Pîcălău, la 01 septembrie 2025 a înaintat acțiune civilă îndreptată împotriva inculpatei.

Instanța a examinat acțiunea civilă înaintată de partea civilă Ungureanu Natalia, succesoare legală a victimei Ungureanu Viorica, formulată în cadrul prezentului proces penal împotriva inculpatei Sîrcu Evghenia *****. Prin această acțiune, partea civilă solicită obligarea inculpatei la repararea prejudiciului moral cauzat prin săvârșirea infracțiunii, prin încasarea sumei de 1.500.000 (un milion cinci sute mii) lei în beneficiul succesorilor victimei.

În motivarea acțiunii, partea civilă a arătat că, în urma omorului comis la 13 aprilie 2025, patru copii minori au rămas lipsiți de îngrijirea maternă, de sprijinul moral și afectiv al mamei, fapt care le-a afectat grav echilibrul emoțional și dezvoltarea psihică. Reclamanta descrie suferințele morale ca fiind profunde și de lungă durată, arătând că pierderea subită și violentă a mamei a provocat o traumă ireparabilă, generând durere, tulburări emoționale și un sentiment de insecuritate care îi va însoți toată viața. Totodată, partea civilă menționează că familia victimei a fost supusă unui șoc emoțional deosebit de puternic, resimțind pierderea acesteia ca pe o dramă ireversibilă, care le-a schimbat radical existența.

Instanța constată că acțiunea civilă este formulată în condițiile art. 219–221 Cod de procedură penală, iar din materialele cauzei rezultă existența faptei ilicite, a prejudiciului moral suferit și a legăturii cauzale dintre acestea, ceea ce justifică examinarea pe fond a pretențiilor și soluționarea lor odată cu sentința de condamnare.

În fapt, instanţa de judecată reţine că, prin acţiunile comise cu intenţie, Sîrcu Evghenia a comis infracţiunea prevăzută la art.145 alin. (1) Cod penal — omorul unei persoane.

Potrivit art. 81 Cod de procedură penală la alin. (l), în procesul penal, succesor al victimei, al părții vătămate sau al părții civile este recunoscută una dintre rudele ei apropiate care a manifestat dorința să exercite drepturile și obligațiile victimei sau părții vătămate decedate sau care, în urma infracțiunii, a pierdut capacitatea de a-și exprima conștient voința. Succesor al victimei, al părții vătămate sau al părții civile nu poate fi recunoscută ruda ei apropiată căreia i se incumbă cauzarea de prejudiciu material, fizic sau moral victimei sau părții vătămate.

Astfel, prin ordonanța din 21 aprilie 2025, emisă de organul de urmărire penală, Ungureanu Natalia, sora defunctei Ungureanu Viorica, a fost recunoscută în mod oficial în calitate de succesoare a părții vătămate și parte civilă în prezenta cauză, dobândind toate drepturile procesuale corespunzătoare acestei calități, inclusiv dreptul de a formula pretenții civile în vederea reparării prejudiciului cauzat prin infracțiune. (f.d. 22, Vol I)

Totodată art. 61 din CPP prevede la alin. (l) Parte civilă este recunoscută persoana fizică sau juridică în privinţa căreia există suficiente temeiuri de a considera că în urma infracţiunii ia fost cauzat un prejudiciu material sau moral, care a depus la organul de urmărire penală sau la instanţa de judecată o cerere de chemare în judecată a bănuitului, învinuitului, inculpatului sau a persoanelor care poartă răspundere patrimonială pentru faptele acestuia. Acţiunea civilă se judecă de către instanţă în cadrul procesului penal dacă volumul prejudiciului este incontestabil. (2) Recunoaşterea ca parte civilă se efectuează prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei de judecată.

Art. 219 alin.(l) Cod de procedură penală prevede că, acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanţei de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvîrşirea acesteia. (2) Persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acţiunile interzise de legea penală pot intenta o acţiune civilă privitor la despăgubire prin: 4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputaţiei profesionale. (4) La evaluarea cuantumului despăgubirilor

materiale ale prejudiciului moral, instanţa de judecată ia în considerare suferinţele fizice ale victimei, gravitatea şi persistenţa suferinţelor psihice, inclusiv legate de incapacitatea de a se apăra pe sine ori alte persoane, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranţei în viaţă, pierderea onoarei prin defăimare, suferinţele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc. (6) Acţiunea civilă poate fi intentată în numele persoanei fizice sau juridice de către reprezentanţii acestora.

Potrivit art. 221 alin.(l) Cod de procedură penală al R.M. 1) Acţiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părţii civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal pînă la terminarea cercetării judecătoreşti. (2) Acţiunea civilă se intentează faţă de bănuit, învinuit, inculpat, faţă de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau faţă de persoana care poate fi responsabilă de acţiunile învinuitului, inculpatului. (3) În cererea de intentare a acţiunii civile se arată cauza penală în procedura căreia urmează să fie intentată acţiunea civilă, cine şi către cine intentează acţiunea, valoarea acţiunii şi cerinţa de despăgubire. Dacă este necesar, partea civilă își poate concretiza pretențiile. (4) Procurorul poate intenta și susține acţiunea civilă intentată pentru compensarea prejudiciului cauzat autorităților publice prin infracțiune, precum și pentru anularea actelor care au cauzat prejudiciul, de la pornirea procesului penal pînă la terminarea cercetării judecătorești. Cererea de chemare în judecată poate fi depusă indiferent de acordul autorității publice. (5) Persoana care nu a intentat acţiunea civilă în cadrul procesului penal are dreptul de a intenta o asemenea acţiune în ordinea procedurii civile. Dacă acţiunea civilă intentată la instanţa civilă a fost respinsă, reclamantul nu are dreptul de a intenta aceeaşi acţiune în cadrul procesului penal. Dacă acţiunea civilă a fost respinsă în cadrul procesului penal, reclamantul nu are dreptul să intenteze aceeaşi acţiune în ordinea procedurii civile.

Referitor la capătul de cerere privind încasarea prejudiciului moral, instanța reține că, potrivit principiilor de drept civil și jurisprudenței constante, despăgubirile pentru daune morale se deosebesc de cele pentru prejudiciile materiale prin aceea că nu sunt susceptibile de evaluare strict economică și nu se probează prin documente justificative, ci se stabilesc de către instanță prin apreciere. Determinarea cuantumului despăgubirii se face în funcție de gravitatea suferințelor îndurate, de caracterul ireversibil al prejudiciului cauzat – în speță, pierderea vieții unei persoane – și de consecințele de ordin psihic, emoțional și social asupra succesorilor victimei.

Potrivit art. 2037 alin. (1) Cod Civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate.

Prin urmare, odată cu stabilirea vinovăției inculpatei dincolo de orice dubiu rezonabil, instanța constată că partea civilă a suferit consecințe directe ca urmare a faptei infracționale îndreptate împotriva victimei. Suferința morală rezultată din pierderea unei persoane apropiate este evidentă și se prezumă prin simpla constatare a existenței faptei ilicite și a urmării acesteia – decesul violent al victimei.

În același sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat constant că proba faptei ilicite este suficientă pentru a justifica acordarea despăgubirilor morale, prejudiciul și raportul de cauzalitate fiind prezumate, iar instanțele naționale fiind chemate

să deducă producerea prejudiciului din însăși existența faptei și din circumstanțele concrete ale cauzei. În jurisprudența sa (cauza *A. împotriva Norvegiei*, nr. 28070/06, 9 aprilie 2009), Curtea a subliniat că prejudiciul moral are un caracter subiectiv și intern, proba sa directă fiind practic imposibilă, ceea ce impune stabilirea cuantumului despăgubirii prin aprecierea judecătorului, în funcție de intensitatea și gravitatea suferințelor.

Ținând cont de aceste considerente, instanța subliniază că stabilirea cuantumului despăgubirilor pentru prejudiciul moral trebuie să se realizeze într-o manieră echilibrată și obiectivă, astfel încât evaluarea să nu fie arbitrară și să nu conducă la o îmbogățire fără just temei a părții civile. Scopul este acela de a acorda o reparație echitabilă, proporțională cu intensitatea suferințelor îndurate și cu gravitatea consecințelor faptei, fără a depăși limitele rezonabilului și fără a transforma despăgubirea într-o sancțiune pecuniară excesivă pentru inculpată.

Aprecierea prejudiciului moral trebuie să se facă prin raportare la circumstanțele concrete ale cauzei, având în vedere valoarea nepatrimonială lezată – în speță, dreptul la viață al victimei – precum și însemnătatea acestei valori pentru succesorii părții vătămate, care au pierdut sprijinul afectiv și moral al acesteia. Instanța reține că un criteriu esențial îl constituie durata menținerii consecințelor, respectiv caracterul permanent al prejudiciului moral cauzat prin decesul victimei, pierdere ireversibilă ce nu poate fi reparată prin alte mijloace decât prin acordarea unei satisfacții bănești echitabile.

De asemenea, instanța are în vedere intensitatea durerii psihice trăite de succesorii victimei, determinată de circumstanțele dramatice ale săvârșirii faptei – suprimarea violentă a vieții prin aplicarea unei lovituri înțepate în zona vitală – și de impactul emoțional pe care acest eveniment l-a avut asupra familiei. Toate aceste criterii se cumulează pentru a permite stabilirea unei despăgubiri care să constituie o formă de compensare morală proporțională cu gravitatea faptei și a suferințelor produse.

În susţinerea celor enunţate, instanţa reiterează și jurisprudenţa CtEDO, cauza Vanyo Todorov v. Bulgaria (din 21.7.2020), unde Curtea a stabilit posibilitatea obţinerii de despăgubiri pentru acoperirea prejudiciului moral care rezulta din decesul unei rude apropiate, din perspectiva obligaţiilor pozitive în baza art. 2 din Convenţie (dreptul la viaţă)

Raportând solicitările părții civile la dispozițiile dreptului civil care reglementează realizarea și apărarea drepturilor persoanei, a libertăților fundamentale și a drepturilor personale nepatrimoniale, instanța reține incidența art. 1998 alin. (1) Cod civil, potrivit căruia cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită săvârșită cu vinovăție este obligat să-l repare integral, iar în cazurile prevăzute de lege, și să repare prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

În consecință, la determinarea cuantumului despăgubirilor, instanța va urmări acordarea unei reparații echitabile, care, pe de o parte, să fie comparabilă cu sumele stabilite în jurisprudența națională pentru situații similare, iar pe de altă parte să reflecte particularitățile concrete ale speței – caracterul ireversibil al pierderii vieții victimei, vârsta fragedă a copiilor rămași fără mamă, impactul emoțional major asupra familiei și gravitatea modalității de comitere a faptei.

Instanța constată că în prezenta cauză sunt întrunite toate condițiile răspunderii civile delictuale, întrucât inculpata a săvârșit cu vinovăție o faptă ilicită – omorul

intenționat – care a cauzat un prejudiciu moral succesorilor părții vătămate, existând un raport de cauzalitate directă între acțiunea ilicită și suferințele morale descrise de partea civilă.

La stabilirea mărimii prejudiciului moral, instanța are în vedere gravitatea deosebită a infracțiunii săvârșite, comisă în prezența mai multor persoane, împrejurare care a amplificat impactul emoțional al faptei atât asupra martorilor, cât și asupra familiei victimei. Instanța constată că în cauză sunt dovedite toate elementele răspunderii civile delictuale: existența prejudiciului moral, suferințele psihice și emoționale de intensitate deosebită ale succesorilor victimei, existența faptei ilicite – omorul intenționat comis de inculpata Sîrcu Evghenia *****, legătura de cauzalitate directă dintre faptă și prejudiciu, precum și vinovăția inculpatei, stabilită cu certitudine în ședința de judecată.

În aceste condiții, instanța reține că acordarea despăgubirilor pentru prejudiciul moral reprezintă o măsură necesară și echitabilă pentru a compensa, într-o manieră rezonabilă, suferințele cauzate de fapta ilicită și pentru a asigura restabilirea unui minim echilibru moral în favoarea succesorilor victimei.

Totodată, instanța, procedând la o evaluare obiectivă și echitabilă a pretențiilor formulate, constată că suma solicitată de partea civilă, în cuantum de 1.500.000 (un milion cinci sute mii) lei, depășește limitele unei reparații juste și proporționale, fiind excesivă raportat la jurisprudența națională și la criteriile de apreciere a prejudiciului moral. În consecință, se impune admiterea parțială a acțiunii civile sub acest aspect, cu încasarea din contul inculpatei Sîrcu Evghenia *****, în beneficiul succesorului părții vătămate Ungureanu Natalia, a sumei de 500.000 (cinci sute mii) lei, cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit, sumă pe care instanța o apreciază ca fiind rezonabilă, proporțională cu gravitatea faptei și suficientă pentru a asigura o satisfacție echitabilă părții civile.

Totodată, potrivit art. 227 Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal. Aliniatul 2) al aceluiași articol prevede că cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală. Totodată articolul 229 Cod de procedură penală prevede că, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului.

Aliniatului doi al aceluiași articol stipulează că instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Din materialele cauzei instanța a constatat că pentru efectuarea *raportului de expertiză judiciară nr.* *****din 22.05.2025 au fost suportate cheltuieli în sumă de 4522 lei(f. d. 48-52), pentru efectuarea *raportului de expertiză judiciară nr.* *****din 21 mai 2025* au fost suportate cheltuieli în sumă de 2520 lei(f. d. 59-61), respectiv la efectuarea *raportului de expertiză judiciară nr.* *****din 06 iunie 2025* fiind suportate cheltuieli în mărime de 1862 lei(f. d. 69-72), în total instanța constată ca fiind suportate cheltuieli judiciare în mărime de 8904(opt mii nouă sute patru) lei.

În acest context, instanța reține că cheltuielile judiciare reprezintă consecința directă a săvârșirii unei infracțiuni și sunt generate de necesitatea desfășurării activităților de urmărire penală și de judecată în vederea aplicării legii penale persoanei vinovate. Aceste cheltuieli au caracter obligatoriu și se află în strânsă legătură cu actele procesuale efectuate pentru constatarea faptei, identificarea făptuitorului și tragerea acestuia la răspundere penală, motiv pentru care, potrivit art. 392 și 393 Cod de procedură penală, ele urmează a fi puse în sarcina inculpatei în cazul pronunțării unei hotărâri de condamnare.

Ca urmare, instanța constată că cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatei condamnate pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic al acestei obligații fiind însăși vinovăția sa penală, întrucât, în lipsa comiterii faptei ilicite, asemenea cheltuieli nu ar fi fost generate. Obligația inculpatei de a suporta cheltuielile judiciare are caracter principal și integral, derivând din faptul că săvârșirea infracțiunii atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a procedurii judiciare, în vederea aplicării pedepsei prevăzute de lege.

În aceste condiții, instanța apreciază ca întemeiată cerința formulată de acuzatorul de stat și, în temeiul art. 392 și 393 Cod de procedură penală, dispune încasarea de la inculpata Sîrcu Evghenia *****, în beneficiul statului, a sumei de 8.904 (opt mii nouă sute patru) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare ocazionate de efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară în prezenta cauză penală.

Potrivit prevederilor art.162 alin.(1) pct.3), 5) Cod de procedură penală, în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz, lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora; documentele care constituie corpuri delicte rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

În temeiul prevederilor art. 162 alin. (1) pct. 3) și 5) Cod de procedură penală, instanța constată că obiectul folosit la săvârșirea infracțiunii, respectiv cuțitul ridicat prin ordonanța din 20 iunie 2025 de către ofițerul de urmărire penală al SUP Strășeni și transmis spre păstrare în camera de corpuri delicte din cadrul Inspectoratului de Poliție Strășeni, constituie corp delict în prezenta cauză. Având în vedere că acest obiect nu prezintă valoare economică și nici utilitate pentru alte proceduri judiciare, instanța apreciază că se impune nimicirea acestuia după rămânerea definitivă a sentinței, în conformitate cu prevederile legale, pentru a preveni orice eventuală reutilizare sau pericol social.

În ceea ce privește mijloacele materiale de probă administrate în cauză, instanța reține că înregistrarea video de la fața locului, efectuată la data de 13 aprilie 2025 pe suport CD, surprinzând împrejurările săvârșirii faptei pe teritoriul gunoiștii din municipiul Strășeni, precum și tichetele Drager eliberate pe numele lui Sîrcu Ion și Sîrcu Evghenia,

reprezintă probe esențiale care au stat la baza soluționării cauzei. Întrucât aceste mijloace materiale de probă au relevanță documentară și procesuală, instanța apreciază că ele urmează a fi păstrate în continuare la dosarul cauzei penale, pe întreaga durată de arhivare a acestuia, în conformitate cu art. 162 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală.

În temeiul celor expuse şi conducîndu-se de prevederile art. 384-385, 392-395 Cod de procedură penală, instanţa de judecată,

HOTĂRĂȘTE:

Se recunoaşte vinovată **Sîrcu Evghenia** *****, a. n. *****, IDNP *****, de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 145 alin. (1) din Codul penal și conform Legii, prin aplicarea prevederilor art. 80^1 Cod penal al Republicii Moldova, a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani și 6(șase) luni, cu executare în penitenciar de tip închis pentru femei.

Termenului de executare a pedepsei penale în privinţa lui Sîrcu Evghenia *****urmează a fi calculat după rămînerea definitivă a sentinței din data reținerii.

Se include în termenul executării pedepsei penale, durata reținerii și aflării lui Sîrcu Evghenia *****în stare de arest la domiciliu, de la 13.04.2025 ora 13:25 și până la 10.10.2025 ora 13:25.

Se menține în privinţa lui Sîrcu Evghenia *****măsura preventivă – arestul la domiciliu, până la rămânerea definitivă a prezentei sentinţe.

Se încasează din contul lui Sîrcu Evghenia *****în beneficiul statului suma de 8 904 (opt mii nouă sute patru) lei cu titlu de cheltuieli de judecată suportate în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare.

Se admite parțial acțiunea civilă înaintată, se încasează din contul inculpatei Sîrcu Evghenia, a. n. *****, IDNP ***** - în beneficiul succesorului părții vătămate Ungureanu Natalia a. n. ***** a prejudiciului moral în mărime de 500 000 (cinci sute mii), 00 lei.

Corpul delict: un cuțit care prin ordonanța din 20.06.2025 a fost ridicat de OUP al SUP Strășeni și transmis spre păstrare în camera de păstrare a corpurilor delicte din cadrul Inspectoratului de Poliție Strășeni, urmează a fi nimicit după intrarea sentinței în vigoare.

Mijloacele materiale de probă: Înregistrarea video de la fața locului pe suport CD din 13.04.2025 de pe teritoriul gunoiștii din mun. Strășeni, tichetul Drager pe numele Sîrcu Ion, tichetul Drager pe numele Sîrcu Evghenia urmează a fi păstrate în continuare la materialele cauzei penale.

Sentinţa este cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile din data pronunţării, prin intermediul Judecătoriei Strășeni sediul central.

Preşedintele şedinţei,
Judecător **(semnătura)** **Iana Talmaci**

Copia corespunde originalului